

την επιτροπεία, την οποία ασκεί μέσω ορισμένων μελών της (στ. 22-23), ενώ η διαχείριση των μεριδίων των ορφανών είχε ανατεθεί στον απόντα δείο τους και σύντροφο της μητέρας τους στην εταιρεία. Για τον λόγο αυτό, οι επίτροποι πρέπει να είναι παρόντες στην εκκαθάριση.

Η απόφαση τεκμηριώνει τη σιωπηρή πληρεξουσιότητα του κάθε συντρόφου για την άσκηση διαχειριστικών πράξεων για λογαριασμό της εταιρείας¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 197. Για τη συντροφία ορισμένου χρόνου, ό.π., σ. 196.

236

1776/V/2

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 107r

σχ. 233 επ.

Απόφαση οριστική. Μετατροπή αγωγής για πλημμέλημα σε «ἐγκληματική αίτια» (κακούργημα). Αναρμοδιότητα Κ. Παραπομπή σε αιρετοκρισία εντός αποκλειστικής προδεσμίας. Δικαιοδοσία Θησαυροφυλακίου.

//

1776 μαΐου 2

²/ || Ἐσυλλαθρίσθη(εν) καὶ δευτέρην φοράν διὰ τὴν ὀπισθεν ὑπόδεσιν τοῦ διδασκάλου κυρίου Ἰωάννου Κων³/σταντίνου Βιζαντίου ὅπου ἔχ(ει) μὲ κῦρ Ἰωάννην Τζίνγγου καὶ διαβάζοντας τὴν ἀναφορὰν τοῦ <ἐν>άγωντος ⁴/ καὶ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἐναγωμ(έν)ου, καὶ τὴν δευτέραν ἀντίρισιν τοῦ ἐνάγωντος (εἰ)ς τὰς ὁποίας βλέπωμ(εν) ὅτι ⁵/ <ὁ> ἐνάγων ζητᾶ δικαιο<ο>σύνην καὶ κρίσιν (εἰ)ς τὸν δαρμόν του ὅπου (εἰ)ς τὰς 25 τοῦ ἀπερασμ(έν)ου Μαρτίου μηνὸς (εἰ)ς ⁶/ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον τοῦ ἀκολούθησαν ἀπὸ τὸν ἐναγώμ(εν)ον καὶ κάνοντας καὶ τὴν κρίσιν του ἐγγληματικὴν ⁷/ καὶ ὁ ἐναγώμ(εν)ος ἀποκρίνεται καὶ πρὸς φέρει πολλὰς ἀντιρίσ(ει)ς καὶ αἰτίαις ὅπου νὰ τοῦ ἔδοσεν ὁ ἐνάγων καὶ νὰ ⁸/ ὑπόφερνεν ἀρκετὰς καὶ μὴν ἡμπορῶντας πλέον νὰ ὑποφέρη ἀκολούθησεν τὸ βάρεμα. ζητῶντας καὶ οἱ ⁹/ δύο τους (εἰ)ς τὰς ἀναφοράςτων ἐγγυητὰς διὰ τὴν ζωὴν των καὶ ἐξοδάτων. ὁ δὲ ἐνάγων (εἰ)ς τὴν δευτέραν του ¹⁰/ ἀντίρισιν πάλιν προσφέρ(ει) ἀρκετὰς ἀντιρίσ(ει)ς καὶ τέλ(ος) προτεστήρ(ει) καὶ ζητᾶ ἀπελάτzion ἐὰν ἡ κουμπα¹¹/νίαμας δὲν ἡμπορῇ νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ κρίνῃ ἐγγληματικὰς κρίσ(ει)ς. ὅτι αὐτὸς τὴν θέλ(ει) διὰ ἐγγληματικὴν ¹²/ ὑπόδεσιν. ὅπου ἀληθῶς ἡ κουμπανίαμας (εἰ)ς ἐνγ<γ>ληματικὰς ὑποδέσ(ει)ς /μαρτιριμένας/ δὲν κάν(ει) καμίαν ¹³/ ἀπόφασιν, παρὰ ἀναφέρετε (εἰ)ς τὴν ὑψηλοτάτην βασιλικὴν καμάραν. λοιπὸν ἀπὸ τὴν κουμπανίαν¹⁴/μας ἄλλην ἀπόφασιν δὲν θέλ(ει) λάβῃ οὔτε ὁ

ἐνάγων οὔτε ὁ ἐναγώμ(εν)ος παρὰ νουθεσίαν διὰ νὰ ¹⁵ / ἀγαπηθοῦν καλοῦ τοῦ τρόπου (εἰ)ς δύο ὑποκείμ(εν)α ἀγάπης διαλεγμ(έν)α καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. (εἰ)δὲ καὶ δὲν ¹⁶ / στέρξουν< > τότες ὅστις ἀπελάρ(ει) ἔχ(ει) τὴν ἄδ(ει)αν νὰ προστρέξῃ <εἰς> τὴν πρώτην ἡσπάντζιαν τῆς κουμπανίαςμας ¹⁷ / ἤγουν (εἰ)ς τὴν ὑψηλοτάτην καμάραν. ἡ διωρία θέλ(ει) ἀκολουθήσ(ει) ἀφ' οὗ λάβουν τὴν ἰσπάντζιαν¹ (εἰ)ς χείραςτων ¹⁸ / τῆς ἀγάπης ἡμέραι 8 καὶ τότες ἄς ἔχουν τὴν ἄδ(ει)αν διὰ τὸ ἀπελάρισμα.

¹⁹⁻²¹ / θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστὼς mr, Μανικάτης σαφράν(ος) mr, Κυρήτζης χατζή τύχ(ου) [μον.], Κώνσταντίνος Αρπασίς mr, Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος mrια.

στ. 7-8 Ἡ ἀπάντηση τοῦ ἐγκαλουμένου, περιέχει ισχυρισμούς για τὴν πρόκλησή του ἀπὸ τὸν ἐγκαλοῦντα. Δὲν ἀρνεῖται τὴν πράξη για τὴν ὁποία κατηγορεῖται.

στ. 10-12 Στὸ υπόμνημά του (εγγρ. 233α) ὁ ἐγκαλὼν, ἐκτός ἀπὸ συμπληρωματικούς ισχυρισμούς, ζητεῖ τὴν ἀδεια νὰ προσφύγει στο Θησαυροφυλάκιο, εἴαν τὸ Κριτήριο θεωρήσει εαυτό ἀναρμόδιο νὰ κρίνει τὴ διαφορὰ. Εἶναι ἐνδιαφέρον ὅτι τὴ μετατροπὴ τῆς πράξης σε «ἐγγληματική», δηλαδὴ κακούργημα, τὴν κάνει ὁ ἐγκαλὼν με ἀπλό υπόμνημα. Στὴν περίπτωση αὐτή, ἡ υπόδεση θα δικαστεῖ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο τρανσυλβανικὸ δικαστήριον ποὺ θα εφαρμόσει τὸ τοπικὸ δίκαιο².

στ. 12-15 Ἡ ἐμμεση ομολογία τοῦ δράστη (στ. 7-8) ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξη («μαρτυρημένας») τῆς βαριάς σωματικῆς βλάβης³, τῆς ὁποίας δὲν μπορούσε νὰ ἐπιληφθεῖ τὸ Κριτήριο εἴαν διαφωνούσε ἓνας ἀπὸ τοὺς διαδίκους. Επομένως, αὐτὸ παραπέμπει τοὺς διαδίκους σε αἰρετοὺς κριτές για νὰ συμβιβασθοῦν.

στ. 15-18 Σε περίπτωση ποὺ κάποιος ἀπὸ τοὺς διαδίκους δὲν δελήσει νὰ προσφύγει στὴν αἰρετοκρισία, τότε, ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν ἀφότου πάρουν ἀντίγραφο τῆς αποφάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ προσφύγει στο Θησαυροφυλάκιο, τὸ ὁποῖο εἶναι για τὰ μέλη τῆς Κ ο α΄ βαθμὸς δικαιοδοσίας ἐπὶ «ἐγκληματικῶν» υποθέσεων (*causae criminales*)⁴.

1. Εἰδὼ με τὴν ἐννοία τῆς αποφάσεως.

2. Βλ. ὁ.π., σ. 223· ἐπίσης, Ι. Αδάμη, *Σύνταγμα Νόμων Πολιτικῶν, Ι*, σσ. 3 ἐπ.

3. Βλ. ΕΚΣ, σ. 240 καὶ σημ. 446. Για τὴ χρῆση τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς αἰρετοκρισίας ὡς μηχανισμῶν παρακάμψεως τοῦ τρανσυλβανικοῦ δικαίου βλ. ὁ.π., σσ. 173, 176 καὶ σημ. 74.

4. Προνόμιο Λεοπόλδου Α΄ (1701), ἀρθρο 6, ὁ.π., σσ. 382, 390.